

med dette Spørgsmaal, vil blive belært om, at der dér lever en helt anden Opfattelse af Nødvendigheden af at indskrænke Udgifterne end den, det ærede Medlem har.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Ministeren for Sundhedsvæsen (Rubow): Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet, ogsaa den Ordfører, der ikke var saa velvillig, men dog interesserede mig med den Kritik, han fremsatte mod Lovforslaget.

Angaaende selve Lovforslaget skal jeg bemærke følgende. Ved Ændringerne i 1920 blev Maksimalsatserne i Loven af 1916 fordoblet. Det var en betydelig Stigning, men den svarede ikke fuldt ud til Forhøjelsen af Prisniveauet. Man er ved de Reduktioner, der er foreslaaet i Lovforslaget, ikke gaaet ud fra 1920-Tallene, men har regnet med 1916-Tallene som dem, man burde gaa ud fra, og har forhøjet disses laveste Tal under Hensyn til Prisniveauet. Denne Beregningsmaade vil føre nogenlunde nøjagtigt til, at 1920-Tallenes Maksimalsatser nu i Øjeblikket skulde reduceres med 25 pCt., men denne Reduktion har man ikke gennemført, idet den vilde medføre, at det saa at sige udelukkende gik ud over dem med de høje Lønninger, medens de med Lønninger mellem 1 800 og 1 200 Kr. blev uberørt. Det, man har foreslaaet, er derfor en mindre Reduktion af Maksimalsatserne samt en Reduktion af alle Erstatninger med 15 pCt., og den Besparelse, man herved tilsigter, beløber sig til 1½ Mill. Kr. Samtidig er der foreslaaet nogle Ændringer med Hensyn til Døds'erstatninger til Enker med Børn, som jeg anser for at være et væsentligt Fremskridt, idet man tager Hensyn til Børneantallet og giver Enker med flere Børn en stærkt forøget Erstatning, endog højere end 1920-Tallet.

Med Hensyn til Præmierne, af hvilke der ogsaa ved Lovforslaget tilsigtes en Reduktion, skal jeg blot bemærke, at man i engelsk Lovgivning har en Bestemmelse, hvorefter Administrationsprocenten i lovpligtig Ulykkesforsikringselskaber ikke maa være mere end 40. I Lovforslaget har man ikke foreslaaet nogen bestemt Procent, da denne vilde komme til at ramme de forskellige Selskaber ganske urimeligt og uretfærdigt. Den Administrationsprocent, et Selskab maa eller bør have, afhænger af mange forskellige Forhold, navnlig af, hvorvidt det har mange Enkeltforsikringer, eller dets Portefeuille indeholder enkelte

meget store Forsikringer med mange Arbejdere. Det er indlysende, at et Selskab, der f. Eks. forsikrer en stor Bedrift med 2 000 Smede under eet, kan møde op med meget ringere Administrationsudgifter end et Selskab, der har 2 000 Enkeltforsikringer. Man har derfor ment, at man burde regulere Administrationsudgifterne efter, hvad man fandt var ret og billigt efter det enkelte Selskabs Forsikringer, og jeg vil betragte det som en ret naturlig Følge heraf, at enkelte eller maaske flere af Forsikringselskaberne kommer til at overlade deres Portefeuille af lovpligtige Forsikringer til andre, for saa vidt de ikke kan administrere dem paa en tilstrækkelig billig Maade.

Til det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) skal jeg sige, at jeg har været opmærksom paa Spørgsmaalet om Fiskeriet. Det er muligt, at Fiskeriet bør være bedre repræsenteret, men, som Lovforslaget er affattet, vil Fiskeriet i alt Fald faa 1 Repræsentant i Raadet. Det er muligt, at det bør have 2; det kan overvejes i Udvalget. Er der Stemning for en saadan Ændring, skal jeg ikke stille mig uvillig dertil.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorvidt den kongevalgte Formand absolut bør være en Jurist. Dette Spørgsmaal mener jeg ogsaa kan drøftes. I mange af vore Love bestemmes det, at Lederen af Kommissioner, Nævn, Udvalg eller Raad skal være en Jurist med Kvalifikationer som Dommer. Det er muligt, at det statsvidenskabelige Studium efterhaanden er saaledes forbedret, at de statsvidenskabelige Kandidaters Kvalifikationer nu er af den Beskaffenhed, at de meget vel kan træde ind som Ledere af saadanne Udvalg, Nævn eller Raad. Men dette Spørgsmaal kan altsaa særdeles vel overvejes i Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen, der talte for Socialdemokratiet, gik i sit stærke Angreb paa mig ud fra en fejlagtig Forudsætning. Han præciserede meget stærkt, at Forhøjelsen af Satserne i 1920 ikke fuldt ud svarede til Prisstigningen. Ja vist, men der staar i Bemærkningerne til Lovforslaget, at Reguleringerne netop er sket under denne Forudsætning, saa jeg synes ikke, dette Angreb er helt berettiget. Saa sagde det ærede Medlem, at Loven af 1916 hvilede ikke paa de faktiske Forhold, og at det i Virkeligheden var ganske urimelige og ubillige Satser, der den Gang blev indført. Denne det ærede Medlems Udtalelse er i Virkeligheden et meget stærkt Angreb paa ham selv og hans eget Parti. I 1916 var det nemlig et radikalt-socialdemokratisk